

СТАНОВИЩЕ

за дисертационния труд на
ВЕСЕЛИН ХРИСТОВ КАРААТАНАСОВ
редовен докторант в катедра „Музика“
към ФНПП на СУ „Св. Климент Охридски“

на тема:

„МЕТОДИЧЕСКИ ПРАКТИКИ В ОБУЧЕНИЕТО ПО КОМПЮТЪРЕН НОТОПИС И ПРИЛОЖНА ОРКЕСТРАЦИЯ“

за присъждане на образователната и научна степен „доктор“
по професионално направление 1.3. Педагогика на обучението по
(Методика на обучението по музика)

от доц. д-р Николай Стефанов Градев,
НМА „Проф. Панчо Владигеров“, София

Дисертационният труд на Веселин Караатанасов има **важна практико-приложна функция** – да отговори на „необходимостта от добавянето на предмета „Компютърен нотопис и приложната оркестрация“ в областта на музикално-образователните програми“ в специалност „Музика“ към ФНПП на СУ „Св. Климент Охридски“ и с помощта на дигиталните технологии и аудио-визуални ресурси като една от основните насоки на съвременното образование да създаде нови възможности за „комплексно обучение по музикално-теоретичните дисциплини“ и да спомогне студентите да получат „широк поглед над музикално

теоретичните дисциплини с практическа насоченост“. С превръщането на компютърния нотопис в задължителна дисциплина, в „неотменна част от музикалното образование“, обучението в специалност „Музика“ на СУ ще придобие съвременни измерения, съпоставими с установените практики в академичното образование по света. В това аз виждам основния принос на представената разработка.

Друго не-помалко съществено нейно достойнство е „разширяването на методическите модели за усвояване на знания помежду различни музикално практични дисциплини, базирани на обединяващо звено“, каквото за В. Караатанасов е именно компютърният нотопис, като по този начин бъде постигнато „улеснено усвояване на всички дисциплини, залегнали в програмата по музикална теория“ и „практическа реализация на всички умения, необходими взети заедно за изграждането на един завършен музикант и бъдещ квалифициран преподавател“. За целта дисертантът разработва **оригинален систематичен „методически модел на курс за обучение по компютърен нотопис“**, представен в мащабната втора глава на труда (с. 37-343) в 15 теми, групирани в 5 основни раздела (тема I. Въведение, тема II. Въвеждане на нотен текст, теми III. – V. Практически насоки при работата с инструмента „Speedy entry“, теми VI. – XIV. Добавяне на детайли към нотния текст и тема XV. Оформяне на завършващия изглед на партитурата и щимовете), всички примери към които са илюстрирани чрез възможностите на програмата Finale. Заедно със следващата **тестова част**, предназначена за проверка на степента на „усвояване на нови сръчности и „можения““, тази основна и по обем, и по практическата си значимост втора глава по същество представлява **цялостен учебно-методически труд, предназначен едновременно и за учебник за предвидения в бакалавърската програма на факултета курс по компютърен нотопис и приложна оркестрация с**

продължителност един семестър, и за самостоятелна дистанционна форма на обучение посредством базата данни на MOODLE, достъпни на сървърите на СУ „Св. Климент Охридски“, в рамките на която са включени всички теми, съдържащи основните насоки и задания за самостоятелна подготовка.

От съществено значение е и фактът, че **този учебен курс вече е въведен от В. Караатанасов** и по негова преценка „е доказано работещ посредством направената апробация през учебната 2014-2015 година в действащите магистърски програми „Музикални медийни технологии“ и „Музикални компютърни технологии и тонрежисура“. Така в третата глава на труда (с. 344-375), в резултат на анализа на постигнатите конкретни резултати в курсовите работи на студентите, на активното им on-line участие по време на упражненията след разглеждането на видео презентациите и ползването на интерактивните форми на обучение във виртуалната среда в експерименталната дистанционна форма на обучение, проведена през 2014 година, на проучването и задълбочения разбор на отзивите им „преди“ и „след“ провеждането на курса и др. форми на проверка на успеваемостта, се осъществява непосредствена обратна връзка и се създава ясна представа и за индивидуалните постижения на всекиго. По този път дисертантът достига до извода, че „на базата на опита от контакта и проведените упражнения със студентите от бакалавърски и магистърски програми към специалност „Музика“, ФНПП, проведените анализи и експерименти като форма на обратна връзка“ са безспорни постигнатите с помощта на нотиращите програми „практическите ползи в посока подпомагане на усвояването на учебния материал по съпътстващите музикално-теоретични дисциплини – солфеж, хармония, инструментознание, оркестрация, музикален анализ и полифония“ и е

налице „ускорено усвояване на рутинните и новите познания посредством софтуер, който изпълнява тъкмо тази обединяваща функция“.

Цялостните ми впечатления от изследването на В. Караатанасов, а също така и от изградената върху първа глава на дисертацията (с. 12-36) негова студия „Нотното писмо от гравюрата до софтуера“, която е под печат в бр. 7 на ежегодното научно академично издание на НМА „Проф. Панчо Владигеров“, на което съм главен редактор, ми дават основание да твърдя, че **основната цел на дисертационния труд** – „да се изследват възможностите за създаване на интердисциплинарни връзки в обучението по музикално-теоретични предмети посредством усвояването на софтуер, предназначен за компютърен нотопис и притежаващ възможности за просвирване на нотния текст или експортирането му във вид на стандартен MIDI файл формат 0 или 1“ (с. 8) – **е успешно изпълнена**. Изследването потвърждава и хипотезата на автора, формулирана в увода на дисертацията: „Ако при обучението по компютърен нотопис и приложна оркестрация създадем необходимите условия за интердисциплинарно експониране на изучаваната материя в комплекса на музикално-теоретичните дисциплини, ще добием качествено ново отношение към приложението на музикалните компютърни технологии в практиката на музикалния педагог“ (с. 9).

Приложеният автореферат по своя обем и съдържание също така представя в достатъчна пълнота идеите на дисертационния труд, неговите приноси и основите публикации по темата. Според мен той би спечелил още повече, ако поне в съдържанието му присъстваха и заглавията на отделните методически единици на методическия модел на курса по компютърен нотопис, така както достатъчно пълно са

представени разбиранията на автора за обучението по приложна оркестрация.

Въз основа на отбелязаните **педагогически и практико-приложни приноси** в представения дисертационен труд, както и на факта, че той вече **успешно е апробиран в педагогическата практика на дисертанта със студенти от специалност „Музика“ към ФНПП на СУ „Св. Климент Охридски“**, давам **високата си оценка и пълна професионална подкрепа за труда на Веселин Христов Караатанасов „Методически практики в обучението по компютърен нотопис и приложна оркестрация“** и изразявам позицията си да му бъде присъдена **образователната и научна степен „доктор“ по професионално направление 1.3. Педагогика на обучението по „Методика на обучението по музика“**.

София, 20.3.2016

доц. д-р Николай Градев